

SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno znanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/26. uri popoldne.

Štev. 17.

V Ljubljani, v soboto 22. januarija 1887.

Letnik XV.

Deželni zbor kranjski.

(Štirinajsta seja, 21. januarija.)
(Konec.)

Poslanec Kavčič poroča v imenu gospodarskega odseka o prošnji Vipavskih prebivalcev za vravnavo vodá v Vipavski dolini ter nasvetuje:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

1. c. kr. vlada se prosi, naj pošlje izvedenca v Vipavsko dolino v ta namen, da vse preišče, kar je potrebno za urejbo tamošnjih vodá, oziroma potokov;

2. da se na tej podlagi prirejeni načrt kakor hitro mogoče izvrši z državnimi pripomočki, t. j., c. kr. vlada se naprosi, naj za to izvršitev dovoli primerno podporo iz državnega izboljševalnega zaklada;

3. deželni odbor se pooblastuje, naj za dela, ktera se morajo neobhodno se v tekočem letu izvršiti, dovoli potrebno predplačilo iz deželnega zaklada v znesku 1000 gld. in da predloži po dogovoru s slavno vlado potrebni načrt postave za izvršitev teh projektov deželnemu zboru v prihodnjem zasedanji.“

Poslanec Lavrenčič priporoča te predloge in izreka vladi zahvalo za dosedanjo podporo v nadi, da tudi zanaprej ne bode zapustila Vipavske. Dr. Sterbenec omenja obilne podpore, ki jo je bila Vipava dobila po prizadevanji poslanca Obreze, kterege so pa v zahvalo napadali in grdili po časnikih itd. Oglasil se je samo, da se potegne za čast ranjkega svojega prijatelja. Poslanec Dežman se nad 1. in 2. predlogom ne spodtika, pač pa nad dovolitvijo kredita, ki bi ga moral prav za prav pretresati finančni odsek. Dr. Poklukar zavrača predgovornika in dokazuje, da je gospodarski odsek pravilno ravnal. Dežman na to predlaga dostavek, da naj se morajo tudi vdeleženci s primernim doneskom vdeleževati dotičnega dela. Poklukar omenja, da proti temu predlogu nič nima, ako Dežman svoj pristavek primerno dodá. Dežman to stori, in ko je še poslanec Lavrenčič pojasnil, da so Vipavci že sami s tlako zavarovali vode in se ne more misliti, kakor da bi sami nič ne storili, se predlogi gospodarskega odseka s pristavkom poslanca Dežmana sprejmó.

Dr. Papež poroča o prošnji posestnikov iz Mokronoškega okraja za vravnavo Mirne in v imenu

gospodarskega odseka predlaga, da naj se to delo proglasi za deželno podvzetje in da naj se dotična prošnja izroči deželnemu odboru, ki naj o tej zadevi natančneje poizveduje in o teh poizvedbah poroča prihodnjemu deželnemu zboru. O tej zadevi sta govorila Hren in Gutmansthal ter jo priporočala blagovoljnemu prevdarku deželnega zbora. Pri glasovanju se sprejmó nasveti gospodarskega odseka.

Dr. Samec poroča o prošnji posestnikov iz Mrtvice, Gornjih in Spodnjih Skopic gledé topničarskega strelišča pri Krškem ter v imenu gospodarskega odseka predlaga, da naj se prošnja izroči vladi s toplim priporočilom, naj bi se pri dotičnih obravnavaht vstrezalo željam prosilcev.

Poslanec Pfeifer prošnjo omenjenih posestnikov toplo priporoča slavni vladi, ter opisuje strelišče pri Krškem tako-le:

„Da si slavna zbornica napravi neko podobo o prostoru za strelišče poleg Krškega, bi jaz o tem strelišču navajal primer, če bi se namreč streljalo pri Vižmarjih proti Žadobrovi ali proti Šmartnem ob desnem bregu Save

V tem slučaju, postavim, posestniki iz Ježic — če imajo ob desni Savi in tudi unkraj Save svoja posestva — ne bi mogli med streljanjem, to je od 6. ure zjutraj do 2. ure popoldne svojih parcel obdelovati, pa tudi do svojih unkraj ležečih posestev ne bi mogli priti po najkrajši, najbližnji poti čez Černuški most, ampak po daljnih zamudnih ovinkih bodisi čez Vižmarski most, ali pa čez Šmartinski brod.

Ravno tako imajo kmetje iz Skopic, Mertvice, Viher, Bregov in Drnovega posestva ob desni Savi in tudi unkraj Save, do kterih je najkrajša pot preko strelišča čez Brežanski brod; med streljanjem bo ta najkrajša pot zaprta in bodo zamogli kmetje le po daljnih ovinkih priti do svojih parcel, toraj mnogo dražega časa izgubiti; tudi paša v vrbini bi morala prestati med streljanjem, ravno tako bo mnogo zaprek gledé napajanja živine na Savi, zlasti če bi se vodnjaki v poletnem času posušili.

Kmetje pravijo: Mi se nikakor ne vstavljamo prepustiti svojih parcel vojaški oblasti za strelišče, ali mi zahtevamo pravično odškodnino, da naše gospodarstvo škode ne trpi; če se bo namreč po zahtevanju cesarske oblasti samo od parcele do parcele na podlagi katastralnega dohodka odškodovalo

in ne ozir jemalo na prikrajšanje paše, težave napajanja, zaprta pota itd., mora naše gospodarstvo pešati ali celo propasti — kajti gospodarski red se ne dá predružit: zjutraj moramo živino pasti, potem napajati itd., vse to ne bo mogoče zavoljo streljanja; toraj nam gré odškodnina ne samo od parcele do parcele, temveč tudi za to, če živine ne moremo pasti, ampak v hlevu rediti, če živine na Savi ne moremo napajati, če za obdelovanje naših posestev ne moremo rabiti najkrajših bližnjih potov, ampak še le zamudnih ovinkov se posluževati — vse to obteži celo naše gospodarstvo ter provzročuje mnogo sedaj nepoznanih stroškov in zamudo časa.

Kolikor je meni znano, ima večina kmetov iz imenovanih vasi svoja najboljša posestva na prostoru, oziroma preko strelišča in tudi direktno najkrajšo pot preko strelišča, če hočejo dospeti do svojih parcel ob Savi — ostale proste parcele zunaj strelišča so večinoma peščene in slabe, tako, da se bo kmet iz prihodka teh parcel komaj preživel, davke pa težko zmagal.

Toraj prošnjo imenovanih kmetov toplo priporočam visoki vladi, da se odškodnina ne zvršuje samo od parcele do parcele na podlagi katastralnega dohodka, ampak da se tudi ozir jemlje na vse zapreke in težave, ki nastanejo vsled strelišča pri celotnem gospodarstvu omenjenih kmetov.“

Ravno tako jo priporoča dr. Sterbenec; pri glasovanju se sprejme nasvet odsekov, potem pa deželni glavar sklene ob treh popoldne sejo in prihodnjo napové za jutri ob 10. uri dopoldne.

Sklep deželnega zbora bo menda še le v torek 25. t. m., ker je rešiti še dokaj obširnih predlogov.

(Petnajsta seja, 22. januarija.)

Prebere in potrdi se zapisnik večerajšnje seje.

Deželni glavar naznanja, da je došla še neka peticija gledé občinskih volitev pri Devici Mariji v Polji ter vpraša, kaj naj se z njo zgodi, ker deželni zbor ne bode nikdar pri koncu, ako bode zmirom sprejemal peticije. Dr. Poklukar nasvetuje, da naj to in vse peticije, ki bi še došle v rešitev, prevzame deželni odbor. Poslanec Pakiž meni, naj g. glavar vendar naznani, kaj obsega peticija, da se bo vedlo, kaj naj se z njo zgodi. Konečno se pritrdi nasvetu Poklukarjevemu.

Potem poroča poslanec Murnik o zakonu

LISTEK.

Zgodovina fará Ljubljanske škofije.

Izdaje A. Koblar.

Četrty zvezek: Zgodovina Adlešičke fare na Belokranjskem.

Pod tem naslovom podal nam je marljivi naš domači zgodovinar nov kamen k palači zgodovine Ljubljanske škofije. Iz peresa č. g. Ivana Šašelja razvila se je pred nami zgodovina jedne mejnih fará, ki je tem zanimivejša, čem manj je znana. Po kratkem uvodu podaje nam pisatelj v korenitem jeziku prirodnoznanjski in statistični opis Adlešičke fare. Na to razpravlja zgodovino od ustanovljenja župnije do današnjega dne. Sledi popis farne in

podružnih cerkvá v Tribučah in na Plešivici, kakor tudi kapele sv. Florijana v Podbrežji, kteremu popisu pridane so razne zanimive črtice iz zgodovine ondotnega gradu. Omeni nam pisatelj tudi duhovnike, župnike in kaplane Adlešičke fare, popisuje dohodke njihove in se pomudi nekoliko tudi v farovžu in šoli. Tudi dvoje odličnih Adlešičanov nam omenja. A k sklepu podaje v dodatku še nekaj Adlešičkih lokalizmov, nekaj imen iz naravoslovja, lokalna imena nekterim vrstam sadja, ki bodo našim jezikoslovcem izvestno všeč.

Vsa knjiga pisana je v prijetnem, lahkotekočem slogu, ki tudi bralca, ki bi se sicer za pusto statistiko ne vnebral, nehoté potegne za seboj. Spozná čitalec v hipu, da prihaja spis iz rodoljubnega peresa, ki želi podati natančen opis kraja, kteremu je posvetil moči svoje.

Z veseljem tudi ta 4. zvezek smemo priporočiti vsem duhovnikom, učiteljem in sploh našim

omikanim krogom, ki se zanimajo za domačo zgodovino. Naj bi pač posegli po brošurici, da vsaj s tem dejansko priznajo trud, kteremu se je požrtvovalno podvrgel gosp. izdajatelj. Ne pustimo, da tisti, ki se bavijo pri obilih stanovskih svojih opravilih še z nabiranjem zgodovinske tvarine mile nam domovine, čnemorejo slednjič pod gmatno škodo rodoljubnih svojih podjetij.

Gospodu izdajatelju pa kličemo: Nevstrašeno naprej! „Zrno do zrna pogača, kamenj do kamnja palača!“

Knjižica, obsezajoča 43 strani v osmerki natisnjena lično na finem papirju, dobi se pri gosp. izdajatelju v Mengšu in pri Ljubljanskih bukvarjih. Cena ji je 20 kr.

gledé vpeljave samostojne deželne naklade, ter v imenu finančnega odseka predlaga naslednji načrt:

§ 1. Deželni zbor je upravičen, naložiti in pobirati samostojno deželno naklado na porabo žganih opojnih pijač, da pripravi za deželne namene potrebnih novcev.

Visokost te deželne naklade, kakor tudi način, kako jo je pobirati, določi se po posebnem sklepu deželnega zbora, kateri potrebuje ravno tako cesarskega potrdila, kakor njega eventualna prememba.

Ta deželna naklada sme zadevati samo porabo in se ne sme pobirati ne pri izdelovanju žganih opojnih pijač, ne pri njih uvaževanju v ozemlje dežele ali v kateri kraj zunaj Ljubljane, ne pri trgovinskem prometu v množinah 1 hektolitra ali čez to mero.

Deželna naklada je v Ljubljani, ktera velja za zaprto mesto, pobirati pri uvozu žganih opojnih pijač in kot donesek za v mestu samem izdelane take tekočine primerna doklada pri izdelovanju takih tekočin; povračati je naklada pri izvozu takih tekočin iz Ljubljane v oni meri, po kateri je mestna občina Ljubljanska zavezana, po obstoječih predpisih povračati mestne doklade.

§ 2. Pod tistimi uveti in opreznostmi, pod katerimi je finančna uprava pooblaščen, dodeliti povračilo davka za tako žganje, ktero se rabi za izdelke (proizvode), ne služeče človeku v použitek, vračajo se tudi za deželne namene pobrane naklade.

§ 3. Prestopke tega zakona, v kolikor ne spadajo pod določila občnega kazenskega zakona, kaznujejo v ministerskem ukazu z dné 3. aprila l. 1855, drž. zak. št. 61., zaznamovana oblastva po ministerskem ukazu z dné 30. septembra 1857. leta, drž. zak. št. 198, z glóbbami od 1 do 10 goldinarjev, ali z zaporom 6 ur do 14 dni.

§ 4. S tem zakonom potrjeno deželno naklado je pobirati po zvršitnem prepisu, kterega v smislu tega zakonika izdá c. kr. deželna vlada za Kranjsko dogovorno z deželnim odborom.

§ 5. Ta zakon zadobi veljavo tisti dan, ko se razglasi.

§ 6. Mojima ministroma notranjih stvari in financ je naročeno izvršiti ta zakon.

Ta zakon se sprejme brez premembe in brez ugovora.

Dalje poroča o enakem zakonu za občine in predlaga, da naj se dotični načrt izroči deželnemu odboru, ki naj ga deželnemu zboru predloži v prihodnjem zasedanju, ako se mu bode primerno in potrebno zdelo.

Deželni zbor pritrdi temu nasvetu.

Za njim poroča poslanec Šuklje o določitvi deželne naklade na žgane opojne pijače in v imenu finančnega odseka predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

1. V pokritje primanjkljeja pri deželnem zakladu pobirati je od porabljenih žganih opojnih tekočin naslednje deželne naklade:

- od porabljenih likérjev in vseh poslaščenih opojnih tekočin brez razložka na stopinje alkoholovine od hektolitra po 6 glđ. av. v.;
- od vseh drugih porabljenih žganih opojnih tekočin po stopinjah 100delnega alkoholometra za vsako hektolitersko stopinjo 18 kr.

2. Ta naklada pa sme zadeti samo porabo, ne pa trgovinskega prometa v količinah po 1 hektoliter in čez, tudi ne narejanja.

Vsled tega

- pobirati je sicer deželno naklado v Ljubljani, ktera veljá gledé potrošnine za zaprto mesto, pri uvažanju čez potrošninsko linijo, oziroma pri narejanju, toda dežela prevzame dolžnost, nakladne zneske, ki so bili vplačani v glavnem mestu Ljubljanskem, pri izvozu povračati v isti meri, v kateri je mestna občina Ljubljanska po obstoječih ukazih zavezana, povračati mestne priklade;
- po deželi pobirati je naklado po volji dotične stranke, kedar se te pijače spravijo v obrtne prostornosti ali shrambe, ali pa kedar se nastavijo.

3. Čas, kdaj je pričeti s pobiranjem te deželne naklade, določi c. kr. vlada sporazumno z deželnim odborom ter je to v deželnem zakoniku razglasiti; do tega časa pa je v pokritje primanjkljeja pri deželnem zakladu pobirati, kakor do sedaj samostojno deželno naklado po 6 glđ. od vsakega hektolitra porabljenih žganih opojnih tekočin, vendar z omejitvijo, da se ta naklada v Ljubljani, ktera

veljá gledé potrošnine za zaprto mesto, kakor tudi po deželi, ne sme pobirati niti pri izdelovanju, niti pri uvažanju.

4. Deželnemu odboru se naroča, da temu sklepu zadobi Najvišje potrdilo.“

Dalje predlaga naslednji resoluciji:

„V slučaju, ako se pobiranje deželne naklade od porabljenih žganih opojnih tekočin dá v zakup, mora deželni odbor varujoč pravice vdeležencev, pridržati si pravico, nadzorovati pobiranje po svojih lastnih organih in po načinu, kateri se mu vidi primeren, ter posredovati pri pobiranju povsod in kjerkoli se mu vidi potrebna.“

Deželnemu odboru se naroča:

Naj pravočasno potrebno vkrene, da se bo mogla pobirati samostojna naklada od porabljenih žganih pijač v lastni deželni režiji v slučaju, ako ponudbe podjetnikov ali odkupnih zadrug niso ugodne deželnemu interesu.“

Tudi predlogi in nasvetovani resoluciji se sprejmó brez razgovora.

Zatem poroča poslanec Dev o razdelitvi skupnih zemljišč, pašnikov itd. in zaokroževanju gozdnih mej. Pri splošnji razpravi govori poslanec Faber in opisuje, kako neopravičeni prebivalci dostikrat rabijo zemljišča, pašnike itd. posestnikov in kako zelo potrebno je, da se takim rečem pride v okom. To namerava predloženi načrt, toraj ga vsem poslancem priporoča v sprejem. Pri posebni razpravi se Dežman spodtika nad besedo „spolovina, spolovinski“, češ, da je to nova beseda, ki je na Kranjskem ni, ker je nikdar nikjer slišal ni. Pa Pakiž ga zavrne, da v njegovem kraji je to navadna vdomačena beseda. Pri § 13. priporoča Murnik, da naj se k „poljedelcem“ dostavi še beseda „gozdarjev“. Ta dostavek se sprejme. Enak dostavek se sprejme v § 17. Konečno se potrdi zakon brez vsaktere druge spremembe.

Upravni odsek nasvetoval je pa še sledečo resolucijo:

- Slavna vlada naj potrebno ukrene po ukaznem poti, da se za obravnave, pozvedbe, poravnave, izjave, razglasila, vabila, oznanila pri zvršitvi tega zakona uporablja v dotični občini navadni deželni jezik.
- Da krajni komisar tudi ustne pritožbe, prizive strank na zapisnik vzame.
- Da se določila o zaslišanju prič, pametnikov in samih strank vjemajo z določili, izdanimi za Moravsko, Koroško itd.

Baron Švegelj se spodtika nad temi resolucijami in ugovarja zlasti določbi, da bi se morale izjave, razglasila itd. vršiti v deželnem jeziku, češ, da je to „ein Unding“.

Poslanec Šuklje ga zavrača, da ravno to, kar se priporoča v prvi resoluciji, določuje § 19., priloga 99 državnega zbora, to je tistega predloga, ki ga je stavil baron Scharschmid in na katerem najde podpisanega tudi barona Švegeljna, ki danes tukaj pobija, kar je tam priporočal. (Glasi: Čujte, čujte! — Veselost med poslanci.)

Poslanec Hren pojasnuje, zakaj da je odsek to resolucijo sklenil. Hotel je, da naj se postave točno izvršujejo in da naj se v okom pride prikazni, da se v nekterih krajih z ljudmi ne občuje v njihovem jeziku. Deželni predsednik baron Winkler odgovarja, da si vlada prizadeva vstrezati vsem postavnim določbam, in bo to delala tudi gledé tega zakona. Baron Švegelj odgovarja še predgovornikom ter stavi predlog, da naj se o teh resolucijah preide na dnevni red. Poslanec Kersnik na to predlaga, da naj se prva resolucija glasi, da se samo razglasila objavljajo v obeh deželnih jezikih. Pri glasovanju se sprejme prva resolucija po predlogu Kersnikovem, druga nespremenjena, tretja pa se zavrže.

Pri zakonu o zaokroževanju gozdnih mej tudi govori poslanec Faber, pa ga poslanec Pakiž zavrne, da se manjšim posestnikom ne more ravno oponašati, kakor da bi se nepošteno polastovali grajščinskih gozdov. Poslanec Faber še omenja, da njegove besede nimajo pomena, kakoršnega jim je podtikal Pakiž, ampak da je hotel le kazati na slabe nasledke, kjer se nahajajo tuji osredki. Zakou se potem sprejme brez spremembe.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. januarija.

Notranje dežele.

Predvčeranjem prinesel je brzojav novico, da je v *gospodsko zbornico* imenovanih petnajst dosmrtnih udov. „Fremdenblatt“ o tem imenovanju trdi, da je povsem podobno svojim prednikom. Grof Taaffe pri tem namreč ni preziral nobene stranke, in ni delal nobene razlike, ne v političnem in ne v narodnem oziru. Prizadete so ustavoverna, srednja in pa desničarska stranka. Pri poslednji so, kakor znano Čehi in Poljaki in bo desnica vsled najnuvejšega imenovanja petnajsterih „pérov“ tudi v gospodski zbornici precej zaslonbe dobila. Tudi nemško-konservativna stranka ojačila se bo z novimi udi, kar ji izverstno ne bo na škodo, kedar pridejo razprave cerkveno-politične in izgojevalne vsebine. Čehi pa s tem imenovanjem, kakor „Politik“ trdi, niso nič kaj zadovoljni, ker se je Taaffe že zopet premalo na nje oziral. Oglejmo si imenovane gospode nekoliko bližje. Prvi je dr. Lenart Achleuthner, opat v benediktinskem samostanu Kremsmünsterškem in deželni glavar Gorenje-avstrijski. Rojen je l. 1826, v mašnika posvečen l. 1850, l. 1853 postal je profesor, l. 1877 gimnazijski ravnatelj v Kremsmünstru in je bil leta 1881 za opata izvoljen. Dr. Teodor Billroth, rojen 1829 v Bergenu na otoku Rügen, študiral je na Nemškem in je leta 1867 v avstrijsko službo stopil. Billroth pravi, da ne zapusti Dunajske univerze, ker mu je tako všeč zaradi njenega mednarodnega značaja. — Dvorni svetnik dr. Rudolf Franc, je načelnik evangelijskega cerkvenega sveta, rojen l. 1842. Ubald Kistersitz je infuliran prošt in lateranski opat v Klosterneuburgu; rojen l. 1828 na Moravskem. Leta 1852 bil je v mašnika posvečen. Za opata izvoljen je bil l. 1882. Ludovik Lombeyer je c. k. zakladatelj cesarskega dvora s steklenino in ob enem komercialni svetnik, komtur Franc Josipovega reda in vitez reda železne krone 3. vrste. Karol grof dr. Chorinsky je deželni glavar Solnograški in c. kr. deželne nadsodnije svetnik. Grof Teobald Czernin, kamornik je major brez službe in veliko-posestnik na Českem. — Grof Deym Franc je tudi kamornik, izredni poslanik in pooblaščen minister. — Baron dr. Moric Mallenau je c. k. tajni svetnik in senatni predsednik upravnega sodnega dvora, ter sekcijski načelnik v finančnem ministerstvu. — Grof Franc Kuefstein je kamornik in veliko-posestnik v Dolenji-Avstriji. Baron Karl Pusswald je sekcijski načelnik b. s. in c. k. tajni svetnik. — Baron Franc Rapp je deželni glavar na Tirolskem. — Baron Jos. Schenk je c. k. tajni svetnik in predsednik deželne nadsodnije v Levovem. Vitez Franc Alojzij Šrom je namestnik moravskega deželnega glavarja in vitez Stanko Starowiejski-Biberstein je veliko-posestnik in deželni poslanec na Gališkem.

Na *Ogerskem* ni še zadosti, da so državo na kraj pogina pritirali, temveč ji tudi še puščajo, kjer morejo, da bi se tako rekoč z njenimi poslednjimi kapljicami krvi okoristili. Ravnokar čujemo, da so prišli na sled precej velikim nerednostim v tistem oddelku finančnega ministerstva, kjer so se oddajali patenti za prodajo tabaka. Goljufije obdoločena sta dva uradnika, izpeljal jo je pa menda samo eden. Finančni tajnik Kubinyi bil je vedno v zadregi za drobiž. Zato je pa dostikrat patente za trafike takim ljudem oddajal, ki so mu kaj v roko stisnili, če prav bi jih bili morali po pravici drugi dobiti, ki so državi ugodneje pogoje stavili. Vrh tega se mu pa tudi podtika, oziroma so mu že dokazali, da je pri več svotah, ki niso bile njegove pozabil na sedmo božjo zapoved in jih je zase porabil. Nektare so bile precej velike; pravijo da jih manjka več, kterih posamezne do 400 goldinarjev segajo. Če je mnogo takih, se že splača; po množini teh raste konečna svota. Tega uradnika je finančni minister takoj odstavil in se je preiskava pričela. Voditelja dotičnega oddelka, finančnega svetnika Flucka, so pa obdolžili, da je kolikor toliko tudi on kriv goljufije, ker ni tajnika bolje nadzoroval in so ga zato predstavili v Košice — za kazen. Poslednji je lahko več ali manj kriv po nadzorovanju in spolnovanju svojih dolžnost. Včasih pa tudi strogeje nadzorstvo ne pomaga med gospodi, ki nosijo zlate ovratnike, kajti ondi je medsobojno zaupanje, ki se na izkušeno poštenost opira poglavitna reč; potem sledi pa prekanjenost sleparja, ki je včasih silno velika. Znano pa je, da je na Ogerskem med uradniki veliko spačenosti od nekdanj, toraj izneverjenja mnogo. Bilo bi vse drugače — smé se to smelo trditi — naj bi bili avstrijski uradniki še dalje na Ogerskem ostali, vsaj toliko časa, dokler bi se bil spodredil mladi uradniški naraščaj ter se od starejega naučil poštenosti in zvestega poslovanja v svojem krogu. A nestrpljivost ogerska in oholost ste vse preprečili. Stari zli duh se je v mladi naraščaj preselil in sedaj pa — sad zori; sad pregrenki in gujili, ki zraven družega pošteno pomaga, vbogo državo ogersko ugonobljavati ter jo tresčiti v prepad.

Vnanje države.

Cankovemu Draganu je ves *bolgarski navod* hudo zameril, da je šel v Carigrad domovino opravljat. To popotovanje, pravijo, da ni družega, nego prava izdaja domovine in silno razžaljenje ustave. Iz

tega se potem pač lahko presodi sprejem, ki so ga Cankovemu v Filipopolju napravili, zakaj da je bil tak, kakoršen se navadno le izdajicam naroda pripravljajo. Ko se je Cankov iz Carigrada vračal, tudi ni bil kaj bolj srečen. Čuje se, da so ga v Burgasu prav dobro našeškali, na kar ga je gosposka še celo zaprla, sklicevaje se, da je žalil ustavo in da je šel v Carigrad domovino izdajati. Rusom se je pa s tem tako prikupil, da ga želé imeti za predsednika novi vladni komisiji, ktera bi naj začasno stopila na mesto sedanjih vladarjev. Če ga bodo vsilili nasproti vsemu razdraženemu narodu, ni verjetno. Pač pa marsikaj na to kaže, da se bodo sedanji vladarji odpovedali svojemu dostojanstvu, ker Rusija in Cankov tako želé. Bolgari vidóč, da se vprašanje ne bo dalo na drugačen način rešiti, bodo poleg te še marsikako drugo žrtev doprinesli, samo da pride zopet mir in red v deželo. Odkar je bil Cankov v Carigradu, bi sultan jako rad tudi bolgarsko deputacijo zaslíhal, da mu bo mogoče iz izjav obeh strani resnico zvedeti. Za to prihod deputacije nestrpno pričakuje in je sultan vzkazal, da jo bodo uradno sprejeli. Deputacija se pelje tjakaj preko Brindisija po morji. Turčija iz začetka ni nameravala deputacije sprejeti. Ko ji je pa Cankov svoje nazore o domovini razložil, je pa sultan takoj ukazal, da naj se deputaciji že v Rimu naznani, da jo bodo sprejeli. To je vsekako hvalevreden korak, ki ga bo Turčija napravila, da se čuje zvon tudi iz te strani. Poleg vsega družega je pa Turčiji tudi grozno veliko na tem ležeče, da se v Bolgariji skoraj red napravi, ker je drugače sama v nevarnosti za obstanek.

Šestnajst let je minulo dné 18. januarija, odkar je tedanji pruski kralj Viljem v Versailles na Francoskem v pričo 35 nemških knezov in 500 nemških častnikov oklical sedanje *nemško cesarstvo*. Noben vihar ni tako silen, kakor je bilo tedaj navdušenje, ki je po Nemškem vsled tega nastalo. Kake nade so imeli Nemci, kako zaničljivo zrlí so na svoje sosede po svetu. Mislili so, da bodo združeni v jednotno nemško cesarstvo, čuda doprinašali! In danes? Čez 16 let že pokazalo se je, da sta si cesarstvo in ljudstvo v nasprotju, t. j. vodstvo cesarske vlade, Bismark in državni poslanci. Nedavni razpust državnega zbora in sedanja volilna borba zadosti jasno kazeta, da se je prvo navdušenje ohladilo. Bismark se neki bojí, da bi z železom in krvijo zvareno cesarstvo ne razpadlo po njegovi smrti in zato je s tako silo zahteval sedemletno veljavo pomnožene vojske. Ko ga je namreč nekdo po vzroku prašal, mu je kancelar rekel: Dobro vé, da sedem let ne bom več živel in tudi vé, da bi država takoj razpadla, če bi je ne spasal z močnim pasom pomnoženega vojaštva. Kdo pa vé, če bom sploh še tri leta živel in kdo mi je porok, da mi po moji smrti nasprotniki ne bodo jeli podirati, kar sem skupaj spravil. Hanoveranec Windhorst mu je v obraz povedal, da se nadja trenutka, kadar bo Hanoveranska zopet samostalna postala. Notranja needinost bo še največ pripomogla do razpada nemškega cesarstva, in prav te se tudi Bismark na vso moč bojí. Zato se ravnokar tudi še ne dá reči, čegava bo pri novih volitvah zmaga.

Na *Grškem* se pripravljajo na nove državnozbornske volitve in to s tolikošnjo razburjenostjo, kakor še nikdar do sedaj ne. Sovražniki sedanjega prvega ministra Trikupisa noč in dan ne mirujejo, da bi vodo na svoj mlin napeljali. Potujejo namreč vse križem po deželi in Trikupisa obrekujejo, češ, da takega osla Grška še ni imela za ministerskega predsednika, kakor je Trikupis in da je bil Delyannis ves drug mož. Toda, kakor vse kaže, ne bodo kaj prida opravili, kajti Trikupisa ves narod predobro pozná, da bi na tako opravljanje kaj dal. Vsak Grk je do dobrega prepričan, da v celem kraljestvu ni bolj sposobnega diplomata, kakor je Trikupis in vsak tudi dobro vé, da ima Trikupis tudi v inostranstvu veljavo, ker Evropa vé, da je mož, ne pa kak pustolovec, kakor je bil njegov prednik Delyannis, ki je z nepotrebno mobilizacijo deželi toliko denarja zapravil. Trikupisu je pred vsem na tem ležeče, da se v deželi mir ohrani. Pri vsem tem ima pa mož prav grško premetenost in ta mu je pripravila spoštovanje in veljavo pri visoki porti. Davke je sicer precej pomnožil, toda kaj je hotel? Saj jih je moral, če je hotel v državno gospodarstvo ravnotežje pripraviti, kar se mu bo menda kmalo posrečilo. Tudi kralj mu popolnoma zaupa. Gledé na vse to se že sme reči, da se bodo nove volitve vse v vladnem smislu izvršile.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 20. januarija. Vem, da je „Slovenec“ vselej pripravljen neustrašeno potegniti se za resnico in pravico, zato si dovoljujem tu opozorjati na najnovejši dogodek na Ljubljanski gimnaziji:

Ko je te dni ministerjalni svetovalec Wolf tukajšnju gimnazijo nadzoroval, hotla sta znana profesorja Heinrich in Nedved svojo ljubeznjivost do slovenskih dijakov skazati s tem, da sta le slabejše učence izpraševala iz nemščine. Visoki gospod prepričal se je pa osebno, kako neopravičeno je jav-

kanje nekterih naših odrešencev, da se nemščini pri nas tolikanj slabo godi in da vsa dozdevna in resnična surovost pri naši mladini, kakoršnih psov so nedavno nemški listi napolnjeni bili, iskati je v tem, da ji nemščine manjka. V veselje nam je, to zadevo konstatovati, še bolj pa, da so mladenči v predmetih, v katerih imenovana gg. profesorja ne podučujeta, neki dobro odgovarjali. Ne moremo pa si kaj, da bi ne strmeli nad drznostjo profesorjevo, kateri mladino z vsakojakimi klasiki preobklada, sileč jo, da si mora knjižure tolikanj dvomljive vrednosti iz zaloge „Beclam jun.“ v Lipsiji omišljevatí. V kratkem navalila so se v nekem razredu ta-le dela učencem iz nemščine: „Götz von Berlichingen“, „Fiesco“, „Räuber“, „Caballe und Liebe.“ Vse to si morajo dijaki zraven predpisanih knjig oskrbovati in skoraj na pamet znati. Ni toraj čuda, da jih imenovani profesor tolikanj v pesti ima, da jih izmed 61 učencev, 32 iz nemščine pri mesečni konferenci imenuje, kakor se je to pred nekaj časom v nekem razredu zgodilo.

Ali so pa vsi taki nemški izvirniki za našo mladino tolikanj potrebni, da bi od šolskih oblastij predpisane izdaje ne zadostovale? To velja tembolj, ker se na tak način marsikaj vtihotapiti dá, kar je sploh strup za mlado nepopačeno srce. Ali se s takim samovoljnim vsiljevanjem raznih kužur ne napravljajo naši mladini neznosni stroški, ko več še za najpotrebnejše reči pomanjkanje trpi? Ali pa nekteri gg. profesorji čisto nič vedeti nočejo za ukrepe ministerstva za bogočastje in nauk z dnem 16. decembra 1885 št. 23323 in 24 o določbi in rabi knjig po šolah? Ali je pa nekterim tujcem, ki vsako priliko porabijo v to, da naš narod in njegove razmere grdijo pred svetom, res naša mladina igrača, da si drznejo ji nakladati, kar bi ne imeli? Naj bi se že vendar enkrat takemu postopanju konec storil, ki gotovo ni v korist niti mladini osebno, niti tukajšnji gimnaziji in deželi sploh!

Vrhnika, 20. januarja. (Občinske volitve. — Nagla smrt.) Ker smo mislili, da bo spretnejše pero napisalo kaj o naših občinskih volitvah, zato pride to sporočilo še le zdaj! Prva občinska volitev za Vrhiško županstvo vršila se je že 15. in 16. junija pretečenega leta. Vsled ugovora zaradi mnogih nepostavnosti ni bila volitev po vsem potrjena, ampak volitev v tretjem razredu ovržena. Županstvu bilo je ukazano, vsled odloka z dne 31. oktobra 1886 razpisati nove dopolnilne volitve. Iz prevdarjenih vzrokov se županstvu ni nujno zdelo, razpisati volitve, morebiti za to ne, ker se je bala zloglasnega leta 1886 ali pa kaj družega. Naj si bode karkoli, toliko je istina, da so bile dopolnilne volitve razpisane še le za 10. dan januarja t. l.

Mislili smo, zdaj se bo vse v redu godilo! Toda žalibog, da se je zopet zdaj tako ravnalo, da mora poštenega človeka boleti. Pustimo agitacije — te so dovoljene. Ali sredstva, s katerimi se je agitiralo, so sramotna. Laž, hujskanje, opravljanje itd.; s temi in enakimi sredstvi se je ubogo ljudstvo dalo tako daleč zaslepiti, da je kričalo 10. t. m. na večer po Vrhniki: „Živio Nemci! Slovence naj h . . . vzame!“ In od kod so bili ti navdušeni Nemci? Morda tam kje iz „rajha“!? O ne bili so kmētje iz Ligojne, Podlipe, Blatnebrezovice itd., ki so bili danes navdušeni po vinu in žganji za germanske (?) sinove! Žalostno, toda slišal sem to na lastna ušesa. — Ali kaj vse pijača ne stori! Ni se temu toliko čuditi!

Čudom pa smo se čudili, ko smo slišali, kako se je godilo na volišči. Posebno se je preziralo to, zakaj je prav za prav komisija?! Od komisije so hodili udje in so agitovali zunaj, tako, da je bil vladni komisar na to opozorjen od tukajšnjega c. k. notarja, in čujte! vladni komisar je zapustil za nekaj časa volišče in šel komisijne ude iskat. Ali ker jih ni mogel najti, je prišel nazaj z opazko: „Ich kann die Herren nicht finden.“ Komisija naj bi bila sestavljena iz zaupnih mož. Tako vsaj mi razlagamo volilno postavo. Ali pri zadnji volitvi 15. in 16. junija pretečenega leta bila je komisija iz drugih udov, 10. januarja t. l. zopet iz drugih. Kje logika? Mi si lahko mislimo, da prva komisija ni bila sestavljena iz zaupnih mož, ali pa, da druga ni bila izročena zaupnim možem, najraje pa se sklepamo z mislijo onih, ki menijo, da niti prve niti druge volitve ni vodila komisija zložena iz udov zaupnih mož!

(Konec prih.)

Domače novice.

(„Katoliška družba“) za Kranjsko priredi v sredo (26. t. m.) svoj letni shod ali občni zbor ob 6. uri zvečer. Vljudno so vabljeni k občnemu zboru vsi družbeniki, gospodje, ki še hočejo postati udje „Katoliške družbe“ in sploh tudi drugi katoliški možje. „Katoliške družbe“ znajo še potrebnije postati, kakor so bile do sedaj; zato bi bilo res želeti, da bi bilo zanimanje za nje večje, kakor do sedaj. Naj toraj katoliški možje občnega zbora v sredo večer ne pozabijo.

(Vodstvo družbe ss. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo dné 19. jan. (1887) ob 3. uri svojo VII. sejo. Navzočni: Prvomestnik T. Zupan. Podpredsednik Luka Svetec. Odborniki: Gregor Einšpieler, Iv. Hribar, Matej Močnik, Dr. Iv. Tavčar, dr. J. Vošnjak, blagajnik, Jos. Žičkar, Ant. Žlogar, tajnik, Andr. Žumer. Prvomestnik pozdravi celó od daleč došle odbornike ter se jim zahvali za njih rodoljubno požrtvovalnost. — Prečita načrt oklica do sl. načelnistev Ciril-Methodovih podružnic, v katerem se opozarjajo na to, da se ples in prehrupne zabave ne strinjajo z načeli naše družbe, ki je osnovana na katoliškonoarodni podlagi, toraj morejo plesi izostati in slavna načelnistva naj strogo pazijo na to, da se v vsprede veselic, od njih osnovanih, ne sprejme ničesar, kar bi nasprotovalo nravnemu in katoliškemu čutu našega naroda. — Oklic se odobri ter koj te dni razpošlje podružniškim načelnistvom. — Gospod tajnik naznani tekoča opravila. — G. blagajnik poroča o denarnem stanju v preteklem letu, ki se sme za začetek jako ugodno imenovati. Obžaljujoč pa naznani, da nekaj podružnic še zdaj zoper § 10 družbinih pravil ni poslalo novcev, kar naj blagovolé v kratkem storiti. (O tem glej posebni izkaz.) — O prošnji Remšniške občine poroča g. Hribar, ki je družbo osebno zastopal pri odprtji ondotne razširjene šole. Ker so v kratkem vse potrebne formalnosti izpolnjene, izplača blagajnik darovani tisočak. — Gledé Vuhredske prošnje postopalo se bo kakor v zadevi Remšniške občine. Ko bodo vse formalnosti dognane, izplača se prošena vsota. — Z načelnistvom Vuhredske podružnice obravnavalo se bo, kako bi bilo pomagati ondot, kjer je raznarodvanje v največji nevarnosti. — Prošnja krajnega šolskega sveta v Lehnu preloži se zbog potrebnih pojasnil na prihodnjo sejo. — Prošnja šolskega vodstva v Košani se ne usliši, ker to spada bolj v področje „Narodne šole“. — Izvoli se soglasno deputacija iz sledečih gg.: prvomestnik T. Zupan, podpredsednik L. Svetec in blagajnik dr. Jos. Vošnjak, ki se v imenu družbe pokloni milostljivemu g. Ljubljanskemu knezoškofu Jakobu, da mu kot višjemu pastirju priporoči družbo. V enakem smislu se zapovrstijo g. prvomestnik podá sam s spoštljivo prošnjo do vseh prečastitih škofijstev na slovenski zemlji. V tem poslanji ga bode spremljal vselej kak ud iz odbora in pa načelnistvo dotične podružnice. — En odbornik pojasni zadeve Celjskega otroškega vrtca in ondotne slovenske dekliške šole. Katoliškemu podpornemu društvu v Celji dovoli se po nasvetu Celjske podružnice 300 glid. — Drug odbornik poroča o koroških zadevah, kjer družbe čaka obširno, najrazniše delo, katero se bo z božjo pomočjo pričelo že tekoče leto. — Zopet drug odbornik pojasni Mariborske razmere. — Ob ½ 6. uri g. prvomestnik sklene sedmo družbino sejo.*

(Redna pevska šola) prične se pri slovenskem pevskem društvu „Slavec“ in bodo vaje vsaki torek in petek zvečer od 8. do 9. ure. Ob tej priliki vabi odbor vse dosedaj še ne pevce, kateri imajo veselje do petja, da pristopijo k društvu in se vpišejo v ponedeljek, torek ali sredo večer v prostorih „Glasbene Matice“ (Virantova hiša, II. nadstropje).

(Slovenska predstava v tukajšnjem gledališči) bode v torek dné 25. t. m. Po dolgem premoru posrečilo se je dram. društvu zopet spraviti na oder opereto. Igrala se bode „Mesečnica“, komična opereta v enem dejanji. Poslovenil J. Ulčarjev, vglasbil Iv. pl. Zajec. Dirigent in učitelj operete je dramatičnega društva kapelnik gospod prof. Gerbič. Ta večer nastopiti prvokrat operni pevki gospa Milka Gerbičeva v ulogi „Mesečnice“ in gospodična Luiza Danéševa. Priznanja vreden je trud odbora, ki z vsemi silami dela na to, da vsestransko zadovolji slovensko občinstvo. Pred „Mesečnico“ predstav-

* Slavna vredništva naših časnikov naj blagovoljno ponatisnejo te vrstice.

ljalo se bode „išče se odgojnik“ igra v dveh danjih. Po francoskej „On demande un gouverneur“ poslovenil V. Mandelc. Vloge uročene so našim prvim igralnim močem. Nadjati se smemo polne hiše, tiritati smemo polno hišo.

(Marsikaj, kar bi ne smelo biti!) Borba za življenje je dandanes povsod, marsikje pa popolnoma neopravičena. Kaj je potreba, vprašam vas, da mora človek tvegati življenje, kedar se pelje čez progo južne železnice v Zalogu pred postajo ali pa na Lazih, kedar mu opravek nanese, da mora z vozom čez železnični tir? Mislite, da morda pretiravam? Nikakor ne! Minulo nedeljo peljala se je čez železniško progo nad Zaloško postajo gospa. V tistem trenutku, ko je ona na progi z vozom, zagromi tik za njo, komaj dobro ped za glavo železniška pregraja na svoje stališče.

Bogu in pa hitrosti konja se ima zahvaliti, da je pregraja kar z nagloma brez vsakega znamenja zvonca, ki je vendar predpisano, da se poprej mora dati, preden se pregraje doli spusté, ni ubila. V tem oziru so od postaj in stražnic oddaljene pregraje, ktere stražniki po žici doli spuščajo, jako neumestne in bi se morale odpraviti. Toda to še ni vse. Dostokrat se zgodi, da gré kmet z vozom med Zalogom in Lazami v hosto, ki je ob ondi speljani južni železnici ležečem hribu. Večkrat primerilo se je že, da je čuvaj na Laze v tistem trenutku, ko je bil kmet z naloženim vozom na železničnem tiru, kar h krati zaprl obe pregraji, in si revež na obe strani zaprt ni vedel drugače pomagati, kakor da je razbil železnične pregraje opravo, samo da je rešil sebi in svoji živini življenje, preden je vlak prisopihal.

Pred štirinajstimi dnevi se je zopet taka prigodila nekemu posestniku, ki je z veliko težavo pregrajo s silo odprovali, sebe in vprego rešil, kajti brzovlak mu je memodrdranje oplazil poslednji konec naloženega brstja. V tem oziru bi pač iz srca želeli, če bi se na Lazih cesta tolikanj preložila proti strugi Save, da bi voznikom ne bilo treba dvakrat čez ondašnja progo voziti. Varnost življenja je vendar še več vredna, kakor pa stroški za prelaganje kaki 200 seznjev dolge ceste. Ravno kar zborujočemu deželnemu zboru bi jako toplo priporočali, če bi se hotel dotičnih občanov usmiliti in na to delati, da se cesta preloži.

Telegrami.

Brno, 22. jan. Vsled imenovanja dr. Šroma v gospodsko zbornico, prevzame voditeljstvo pri moravskih Čehih dr. Fanderlik.

Berolin, 22. jan. Ker so do sedaj Meklenburžani in Westfalci konje prav dobro v inostranstvo prodajali, predložila bo nemška vlada cesarju predlog, da se to prepove.

Pariz, 22. jan. Finančni minister predlagal je izdatje bankovcev za 383 milijonov, kar je pa budgetni odsek z 18 proti 6 glasovi zavrgel. Kriza raste.

Bruselj, 21. jan. Ta teden došlo je iz Danjskega veliko konj za Francosko armado. Včeraj in danes odšlo jih je po železnici več nego 3000 v Sedan.

Umrli so:

19. jan. Ignacij Naglič, delavčev sin, 4 let, Poljanska cesta št. 18, škarlatica. — Marija Tavčar, gostija, 74 let, Strelške ulice št. 5, ostarelost.

20. jan. Karolina Prelesnik, jermenarjeva žena, 52 let, Stari trg št. 2, jetika. — Jernej Ravnihar, davčni uradnik v pokoji, 82 let, Emonska cesta št. 10, Marasmus.

21. jan. Amalija Seunig, zasebnica, 71 let, Igriške ulice št. 8, otrpnjenje srca.

Tuji.

20. januarja.

Fri **Mattéu**: Kohn, Deutsch, Haling, Böck, Leipnik, Karner in Lorene, trgovci, z Dunaja. — Hochhauser in Freund, trgovca, iz Prage. — Janez Komiss, potovalec, iz Bolzana. — Srečko Rogel, posestnik, iz Domžal.

Pri **Stona**: L. C. Adler, glavni nadzornik, z Dunaja. — Klinger, Dancor, Lömig in Bruck, trgovci, z Dunaja. — Leop. Weisel, potovalec, iz Prage. — Spela in Holešek, so-proge mesarjev, iz Zagreba. — V. Bobolinsky, zasebnik s hčerjo, iz Gorenjskega. — E. Schreckenfox, e. k. uradnik, iz Ljubljane.

Pri **Bavarskem dvoru**: Jožef Miran, zasebnik, iz Zagreba. — Jurij Oszowič, zasebnik, iz Poličan.

Pri **Južnem kolodvoru**: Jurij Schiller, trgovec, z Dunaja. — Viktor Slabsky, uradnik, z družino, iz Prage. — Berbon, davkar, iz Litije.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	749 75	— 17 6	sl. svzh.	jasno	0 00	
21. 2. u. pop.	749 61	— 7 2	sl. jzap.	oblačno		
9. u. zveč.	749 81	— 11 4	brezv.	jasno		

Opoludne nekoliko oblačno, potem jasno. Po drevji ivja. Srednja temperatura — 12-1° C., za 10-1° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

22. januarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	80 gl. 15 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	81 " 35 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 30 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 90 "
Akcije avstr.-ogerske banke	869 " — "
Kreditne akcije	283 " 50 "
London	127 " 10 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleon.	10 " 03 "
Ces. cekini	5 " 96 "
Nemške marke	62 " 25 "

Tržne cene

dné 22. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 99	Špeh povojen, kgr.	— 68
Rež,	4 87	Surovo maslo, "	— 90
Ječmen, "	4 22	Jajce, jedno	— 3
Oves, "	2 92	Mleko, liter	— 8
Ajda, "	4 06	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso, "	4 87	Telečje "	— 54
Koruza, "	4 87	Svinjsko "	— 52
Krompir, "	2 85	Kostrunovo "	— 34
Leča, "	11 —	Pišanec "	— 50
Grah, "	8 —	Golob "	— 20
Fižol, "	11 —	Seno, 100 kgr.	2 85
Maslo, kgr.	1 —	Slama, "	2 85
Mast, "	— 64	Drva trda, 4 mtr.	6 50
Špeh svež,	— 60	" mehka, "	4 10

Prave garantirane voščene sveče

in voščene zavitke
priporoča prečast. duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni (9)

Oroslav Dolenc,
svečar v Ljubljani.

Izvožno marcno pivo

v steklenicah (5)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani
v zabojih po 50 steklenic, steklenice z $\frac{1}{10}$ L.
" " 50 " " " $\frac{1}{10}$ L.

Priznано nepokvarjene izvrstne

voščene sveče

izdelujeta (10)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Posest Wertheimove blagajnice,

v kateri je vsaka reč varna pred ognjem in tatovi, je dandanes vsaki premožni osebi neogibno potrebna. Nikdo naj se toraj ne boji malih neznatnih stroškov, za ktere si jo lahko omisli, in ki niso v nobeni primeri z nevarnostjo, v kateri je premoženje, če tisto ni v Wertheimarieti shranjeno. Zarad tega prav vljudno vsakega povabim, da naj si tako blagajnico omisli, kdor jo namreč potrebuje. Imam jih vedno v zalogi.

Zastop ces. kr. privilegirane tovarne za Wertheimove blagajnice za Kranjsko ima

Franc Detter,

v Ljubljani, na Starem trgu nasproti železnemu mostu. (1)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

ni jo mogoče preceniti zaradi svoje nedosegljive lastnosti (da ne škoduje telesu, če tudi se dolgo časa rabi), da pomaga v tolikih in različnih boleznih z najgotovjšim vspehom, posebno pa zaradi svoje jako nizke cene — vse to so lastnosti, ki jo delajo neobhodno potrebno vsakteri družini.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorji, Tirolih, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (7)

Ravnokar na novo natisnjena:

„Dušna paša“

za kristjane, ki želé v duhu in resnici Boga moliti.

Spisal Friderik Baraga, nekdanji kaplan v Metliki, pozneje škot v severni Ameriki.

(Z dovoljenjem visokočast. ljublj. knezoškofijstva.)

je izšla v devetem natisu z jako razločljivimi črkami na ličnem papirju natisnjena, obseza 515 strani in veljá v usnje vezana 1 gl. 30 kr., v usnje vezana z zlato obrezo 1 gl. 70 kr.

Kako potrebna in koristna je ta molitvena knjiga, nam pričajo mnoge izdaje; o dobroti pa nam jamči slavnoznane pisatelja ime.

Ravno v tej zalogi je izšla mnogostransko jako željena knjižica

Mašne bukvice,

to je: Molitve pri sveti maši in druge vsakemu kristjanu potrebne molitve.

(Z dovoljenjem visokočast. ljublj. knezoškofijstva.)

Trinajsti natis. — Knjiga obsega 316 strani.

Veljá v usnje vezana 50 kr., v usnje vezana z zlato obrezo 70 kr.

Oboje knjige so naprodaj pri (10)

Janezu Klemenzu,

bukvozevu, florijanske ulice št. 38, in v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani.

Umetne (1)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.